

T.C.
ANKARA
9. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2014/1622
KARAR NO : 2015/1811

REKABET KURUMU
Tarih : 16.03.2016
Sayı : 1822

DAVACI : NURSEVEN ALIOĞLU
VEKİLLERİ : AV. BİROL SOYUER
Ceyhun Atıf Kansu Cad. Cevat Muratal İş Merkezi
No:112/29-30 Balgat/ANKARA

DAVALI : REKABET KURUMU BAŞKANLIĞI
VEKİLİ : AV. ERTÜL ATAKAN - (Aynı Adreste)

DAVANIN ÖZETİ : Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı ile Türk Eczacılar Birliği arasında akdedilen ve 01.02.2012-01.07.2015 tarihleri arasında yürürlükte olan "Sosyal Güvenlik Kurumu Kapsamındaki Kişilerin Türk Eczacılar Birliği Üyesi Eczanelerden İlaç Teminine İlişkin Protokol"ün bir kısım ilaçlara ilişkin reçetelerin tek elden dağıtımını ve belirlenen sıra-limit paylaşımına tabi tutulmasına ilişkin 3.7 maddesinde yer alan hükmün hakim durumu kötüye kullanarak rekabeti bozduğu iddiasıyla davacı tarafından davalı idareye yapılan şikayetin reddi ve soruşturma açılmamasına dair 19.02.2014 tarih ve 14-07/132-59 sayılı kararın Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu kararı ile Anayasa'nın 2., 5, 17., 56 ve 60. maddeleri ile uluslararası düzenlemelere açıkça aykırı bulunduğu iddiasıyla iptali istenilmektedir.

SAVUNMANIN ÖZETİ : Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı ile Türk Eczacılar Birliği arasında imzalanan protokolün 3.7. maddesinde sayılan reçetelerin eczaneler arasında eşit paylaşım esasına göre dağıtılmasının rekabeti engelleyici bir yönün bulunmadığı ileri sürülerek davanın reddi gerektiği savunulmaktadır.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Ankara 9. İdare Mahkemesi'nce dava dosyası ve ekleri incelenerek işin gereği görüldü:

Dava, Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı ile Türk Eczacılar Birliği arasında akdedilen ve 01.02.2012-01.07.2015 tarihleri arasında yürürlükte olan "Sosyal Güvenlik Kurumu Kapsamındaki Kişilerin Türk Eczacılar Birliği Üyesi Eczanelerden İlaç Teminine İlişkin Protokol"ün bir kısım ilaçlara ilişkin reçetelerin tek elden dağıtımını ve belirlenen sıra-limit paylaşımına tabi tutulmasına ilişkin 3.7 maddesinde yer alan hükmün hakim durumu kötüye kullanarak rekabeti bozduğu iddiasıyla davacı tarafından davalı idareye yapılan şikayetin reddi ve soruşturma açılmamasına dair 19.02.2014 tarih ve 14-07/132-59 sayılı kararın iptali istemiyle açılmıştır.

5510 sayılı Genel Sağlık Sigortası ve Sosyal Sigortalar Kanunu'nun 73. maddesinin 1. fıkrasında, "Bu Kanuna göre sağlık hizmetleri, Kurum ile yurt içindeki veya yurt dışındaki sağlık hizmeti sunucuları arasında yapılan sözleşmeler yoluyla ve/veya bu Kanun hükümlerine uygun olarak genel sağlık sigortalısı ve bakım yükümlü olduğu kişilerin sözleşmesiz sağlık hizmeti sunucularından satın aldıkları sağlık hizmeti giderlerinin ödenmesi suretiyle sağlanır." kuralına yer verilmiştir.

6643 sayılı Türk Eczacıları Birliği Kanunu'nun 1. maddesinde; Birliğin, eczacıların müşterek ihtiyaçlarını karşılamak, mesleki faaliyetlerini kolaylaştırmak, eczacılığın genel menfaatlere uygun olarak gelişmesini sağlamak, eczacıların birbirleri ve

9. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2014/1622

KARAR NO : 2015/1811

halkla olan ilişkilerinde dürüstlüğü, güveni hakim kılmak üzere, meslek disiplini ve ahlakını korumak amacıyla kurulduğu belirtilmiş; 39. maddesinin (j) bendinde ise, "Eczanelerden sağlık hizmeti satın alacak bütün kamu ve özel kurum ve kuruluşlarla anlaşmalar yapmak, imzalanan protokole uygun tıp sözleşmeleri bastırmak ve belirleyeceği bedel karşılığı eczanelere dağıtmak" Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyetinin görevleri arasında sayılmıştır.

Değinen Yasaların hükümlerine göre, eczanelerin birer sağlık hizmeti sunucusu olduğu, Sosyal Güvenlik Kurumu'nun eczaneler ve diğer sağlık hizmeti sunucuları ile sözleşme veya protokol yapmak suretiyle sağlık hizmeti satın aldığı ve böylece 5510 sayılı Yasanın kapsamında bulunan kişilerin sağlık hizmetlerinin karşılanması yoluna gidildiği hususunda bir duraksama bulunmamaktadır.

Eczacıların meslek örgütü olan ve yasa gereği bütün kamu ve özel kurum ve kuruluşlarla protokol yapmaya yetkili olan Türk Eczacıları Birliği ile yine yasa gereği sağlık hizmeti sunucuları ile sözleşme veya protokol yapmak suretiyle sağlık hizmeti satın alan Sosyal Güvenlik Kurumu arasında yapılacak protokolün, her iki tarafın tabi olduğu mevzuat hükümlerinin yanısıra konu ile ilgili diğer mevzuat ve hukuk kurallarına da uygun olması zorunludur.

Yukarıda değinen mevzuat hükümlerine dayanılarak 09/07/2008 tarihinde taraflar arasında imzalanan "Sosyal Güvenlik Kurumu Kapsamındaki Kişilerin Türk Eczacıları Birliği Üyesi Eczanelerden İlaç Teminine İlişkin Protokol"ün 3.7. maddesinde;

"Aşağıda belirlenen reçeteler Türk Eczacıları Birliği ve Kurum tarafından belirlenen usule göre eczanelerden dönüşümlü olarak karşılanacak ve ilgili Bölge Eczacı Odasınınca onaylanacaktır

a) Mor ve turuncu reçeteye yazılması zorunlu olan ilaçların yer aldığı reçeteler,

b) İşyeri hekimi tarafından yazılan reçeteler,

c) Eritropoietin ve darbepoetin preparatlarını ihtiva eden reçeteler,

d) Diyaliz solüsyonlarını ihtiva eden reçeteler,

e) Eczacı odalarınınca dağıtım protokolü yapılan ünitelerdeki yatan hasta reçeteleri.

f) 24/5/1983 tarihli ve 2828 sayılı Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu

Kanunu hükümlerine göre korunma, bakım ve rehabilitasyon hizmetlerinden ücretsiz faydalanan kişilere ait reçeteler,

g) Eczane olmayan yerleşim bölgelerinde, sigortalı ve hak sahiplerine ait reçeteler.

Usule ilişkin olarak aşağıdaki hususlara riayet edilecektir.

1- Sisteme katılmak isteyen eczaneler arasında sıralama kura ile belirlenecektir.

Yeni protokol imzalayan eczaneler listenin sonuna müracaat sırasıyla eklenecektir.

2- Reçetelerin dağıtım limiti illerin özelliklerine göre ilgili Eczacı Odası tarafından belirlenecek olup, limit aşımı yapılmayacaktır.

3-Sistemin işleyişine ilişkin diğer düzenlemeler ilgili Eczacı Odası tarafından yapılacaktır. Bölge Eczacı Odaları sisteme ait verilere belirli dönemlerde TEB aracılığıyla Kuruma iletir. Sisteme ilişkin Kuruma iletilen öneri ve şikayetler Kurum tarafından yazılı olarak TEB'e iletilir, TEB tarafından yapılan işlemler de Kuruma yazılı olarak bildirilir." düzenlemesine yer verilmek suretiyle maddede belirtilen reçetelerin sisteme dahil olan eczaneler arasından sırayla karşılanması öngörülmüştür.

Dava dosyasının incelenmesinden; Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı ile Türk Eczacılar Birliği arasında akdedilen ve 01.02.2012-01.07.2015 tarihleri arasında yürürlükte olan "Sosyal Güvenlik Kurumu Kapsamındaki Kişilerin Türk Eczacılar Birliği Üyesi Eczanelerden İlaç

T.C.
ANKARA
9. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2014/1622

KARAR NO : 2015/1811

Teminine İlişkin Protokol"ün bir kısım ilaçlara ilişkin reçetelerin tek elden dağıtımı ve belirlenen sıra-limit paylaşımına tabi tutulmasına ilişkin 3.7 maddesinde yer alan hükmün hakim durumu kötüye kullanarak rekabeti ihlal ettiği iddiasıyla, davalıca 4054 Sayılı Kanun uyarınca Eczacı Odaları hakkında soruşturma açılması yönünde davalı idareye şikayette bulunduğu, idarenin 19.02.2014 tarih ve 14-07/132-59 sayılı işlemle şikayeti reddederek soruşturma açılmaması yönünde karar vermesi üzerine bu kararın iptali ve yürütmenin durdurulması istemiyle bakılan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Yukarıda anılan Kanun hükümleri uyarınca, eczanelerin birer sağlık hizmeti sunucusu olduğu, Sosyal Güvenlik Kurumu'nun eczaneler ve diğer sağlık hizmeti sunucuları ile sözleşme veya protokol yapmak suretiyle sağlık hizmeti satın aldığı, Sosyal Güvenlik Kurumu ile Türk Eczacılar Birliği arasında imzalanan sözleşme veya protokoller uyarınca Bölge Eczacı Odaları ile o bölgede bulunan eczaneler arasında protokoller imzalandığı ve böylece 5510 sayılı Yasanın kapsamında bulunan kişilerin sağlık hizmetlerinin karşılanması yoluna gidildiği hususunda bir duraksama bulunmamaktadır.

Eczacıların meslek örgütü olan ve yasa gereği bütün kamu ve özel kurum ve kuruluşlarla protokol yapmaya yetkili olan Türk Eczacıları Birliği ile yine yasa gereği sağlık hizmeti sunucuları ile sözleşme veya protokol yapmak suretiyle sağlık hizmeti satın alan Sosyal Güvenlik Kurumu arasında yapılacak protokol uyarınca Bölge Eczacı Odaları ile eczaneler arasında akdedilecek olan protokol ve eczanelerin tarafların tabi olduğu mevzuat hükümlerinin yanısıra konu ile ilgili diğer mevzuat ve hukuk kurallarına da uygun olması zorunludur.

01.02.2012 tarihinde imzalanan dava konusu protokol ile Sosyal Güvenlik Kurumu kapsamındaki kişilerin belli reçeteleri için eczaneler tarafından sıra ile karşılanması usulü getirilmekte, bu uygulamanın amacının ise, reçetelerin belirli bir düzen içinde eczaneler adına depodan temin edilmesi, reçete simsarlığının ortadan kaldırılması, şaibe ve söylentilerin yok edilmesi ve haksız rekabetin ortadan kaldırılması olarak açıklanmaktadır.

Sosyal Güvenlik Kurumu kapsamındaki kişilerin belli reçeteleri için eczaneler tarafından sıra ile karşılanması protokolünün öncelikle kimi hastaların ilaca zamanında erişimini engellemesi ve bu nedenle hastaların tedavi sürecinde ortaya çıkacak sorunlar yönünden değerlendirilmesi gerekmektedir.

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nca kabul edilen ve ülkemizin de taraf olduğu İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi' nin 25. maddesi birinci fıkrasında; "Her şahsın, gerek kendisi gerekse ailesi için, yiyecek, giyim, mesken, tıbbi bakım, gerekli sosyal hizmetler dahil olmak üzere sağlığı ve refahını temin edecek uygun bir hayat seviyesine ve işsizlik, hastalık, sakatlık, dulluk, ihtiyarlık veya geçim imkânlarından iradesi dışında mahrum bırakacak diğer hallerde güvenliğe hakkı vardır." hükmüne yer verilmekte; Bakanlar Kurulu'nun 10.07.2003 günlü, 2003/5923 sayılı Kararnamesi ile yürürlüğe giren (11.08.2003 günlü, 25196 sayılı Resmi Gazete) "Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklara İlişkin Uluslararası Sözleşme"nin 9. fıkrasında; bu Sözleşme'ye Taraf Devletlerin, herkesin sosyal sigorta da dahil olmak üzere sosyal güvenlik hakkını tanıdığı belirtilmekte, 12. maddesinin birinci fıkrasında; "bu Sözleşme'ye Taraf Devletler, herkesin, ulaşılabilir en yüksek fiziksel ve zihinsel sağlık standardına sahip olma hakkını kabul ederler." hükmüne yer verilerek, ikinci fıkrasında sözleşmeye taraf devletlerin bu hakkın tam olarak kullanılmasını sağlamak için alacakları tedbirler sayılmakta, (c) bendinde; salgın, yöresel, mesleki ve diğer hastalıkların önlenmesi, tedavisi ve kontrolü, (d) bendinde ise; hastalık durumunda herkese tıbbi hizmet ve tıbbi

T.C.
ANKARA
9. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2014/1622

KARAR NO : 2015/1811

bakım sağlayacak koşulların yaratılması amacıyla taraf devletlerin gerekli tedbirleri alacakları hükme bağlanmaktadır.

Yine "Hasta Haklarına İlişkin Avrupa Statüsü"nün 7. maddesinde, "Her birey hızlı ve önceden belirtilen süre içerisinde gerekli tedaviyi alma hakkına sahiptir. Bu hak tedavinin her aşaması için geçerlidir." hükmüne yer verilmektedir.

İç hukukumuzda baktığımızda ise öncelikle Anayasamızın 2. maddesinde Devletimizin nitelikleri sayılmış ve sosyal bir hukuk Devleti olduğu vurgulanmakta, 5. maddesinde Devletin temel amaç ve görevleri sayılarak; kişilerin ve toplumun refah, huzur ve mutluluğunu sağlamak; kişinin temel hak ve hürriyetlerini, sosyal hukuk devleti ve adalet ilkeleriyle bağdaşmayacak surette sınırlayan siyasal, ekonomik ve sosyal engelleri kaldırmaya, insanın maddi ve manevi varlığının gelişmesi için gerekli şartları hazırlamaya çalışmak görevine yer verilmektedir.

Yine Anayasamızın "Kişinin dokunulmazlığı, maddi ve manevi varlığı" başlıklı 17. maddesinde, herkesin yaşama, maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahip olduğu belirtilmekte; "Sağlık hizmetleri ve çevrenin korunması" başlıklı 56. maddesinde; Devletin, herkesin hayatını, beden ve ruh sağlığı içinde sürdürmesini sağlamak, insan ve madde gücünde tasarruf ve verimi artırarak, işbirliğini gerçekleştirmek amacıyla sağlık kuruluşlarını tek elden planlayıp hizmet vermesini düzenleyeceği ve bu görevini kamu ve özel kesimlerdeki sağlık ve sosyal kurumlardan yararlanarak, onları denetleyerek yerine getireceği öngörülmekte, "Sosyal güvenlik hakkı" başlıklı 60. maddesinde; herkesin sosyal güvenlik hakkına sahip olduğu ve Devletin, bu güvenliği sağlayacak gerekli tedbirleri alacağı ve teşkilatı kuracağı kuralına yer verilmekte, "Devletin iktisadi ve sosyal ödevlerinin sınırları" başlıklı 65. maddesinde de; "Devlet, sosyal ve ekonomik alanlarda Anayasa ile belirlenen görevlerini, bu görevlerin amaçlarına uygun öncelikleri gözeterek malî kaynaklarının yeterliliği ölçüsünde yerine getirir." düzenlemesine yer verilmektedir.

Öte yandan, 1.8.1998 günlü, 23420 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe konulan ve temel insan haklarının sağlık hizmetleri sahasındaki yansıması olan ve başta Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nda, diğer mevzuatta, uluslararası hukuki metinlerde kabul edilen hasta haklarını somut olarak göstermek ve sağlık hizmeti verilen bütün kurum ve kuruluşlarda ve sağlık kurum ve kuruluşları dışında sağlık hizmeti verilen hallerde, insan haysiyetine yakışır şekilde herkesin hasta haklarından yararlanabilmesine, hak ihlallerinden korunabilmesine ve gerektiğinde hukuki korunma yollarını fiilen kullanabilmesine dair usul ve esasları düzenleyen Hasta Hakları Yönetmeliği'nin 5. maddesi (a) bendinde; bedeni, ruhi ve sosyal yönden tam bir iyilik hali içinde yaşama hakkının, en temel insan hakkı olduğu, hizmetin her safhasında daima gözönünde bulundurulacağı, aynı maddenin (b) bendinde; herkesin yaşama, maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkını haiz olduğu ve hiçbir merci veya kimsenin bu hakkı ortadan kaldırmak yetkisinin olmadığı bilinerek, hastaya insanca muamelede bulunulacağı ve (c) bendinde de; sağlık hizmetinin verilmesinde, hastaların, ırk, dil, din ve mezhep, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç ve ekonomik ve sosyal durumları ile sair farklılıkları dikkate alınmayacağı, sağlık hizmetlerinin, herkesin kolayca ulaşabileceği şekilde planlanıp düzenleneceği kuralı yer almaktadır.

Yukarıda anılan mevzuat hükümlerinin birlikte değerlendirilmesinden, tüm yurttaşların yaşama haklarının, devlet güvencesi ve onun pozitif yükümlülüğü kapsamı içinde koruma altında olduğu anlaşılmaktadır. Anayasa'nın 17. maddesinde düzenlenen "yaşama hakkı" yalnızca yaşamını sürdürmek anlamında değil sağlıklı yaşama hakkına sahip olmak

T.C.
ANKARA
9. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2014/1622

KARAR NO : 2015/1811

anlamındadır. Kişilerin sağlıklı olma hakkı bir kamusal korumaya tabi olduklarını ortaya koymaktadır.

Sağlık hizmetlerinden yararlanma hakkı, bir ekonomik ve sosyal haktır. Bu yönüyle kamuya ya da Anayasada geçen biçimiyle devlete belli yükümlülükler öngörür. Devlet bu ödevleri altına imza attığı "Ekonomik, Sosyal, Kültürel Haklar Sözleşmesi"nin de bir gereği olarak yerine getirmek ve herkesin sağlık hizmetlerinden yararlanması için gerekli tedbirleri almak, kişilerin sağlık hizmetlerinden gecikmeksizin yararlanmasını sağlamak durumundadır.

Anayasa Mahkemesi'nin çeşitli kararlarında da sağlık hakkına değinilmektedir. Mahkeme 17.1.1991 günlü, E: 1990/27, K: 1991/2 sayılı kararında; sosyal güvenlik kapsamındaki kişilerin sağlık hakkı açısından eşit kapsamda olması gerektiğini belirtmiş ve Devletin sosyal güvenlik sağlama ödevini yerine getirirken alacağı önlemlerde gücünü, temel haklar yönünden kişiler arasında farklılıklar yaratmayacak biçimde kullanmak durumunda olduğunu, çünkü bu düzenlemeler kapsamındaki kişilerin "yaşama hakkı" bakımından birbirlerine bir üstünlük sağlamaması gerektiğini ifade etmiştir. Yine 16.10.1996 günlü, E:1996/17, K:1996/38 sayılı kararında "Kişinin yaşama hakkı, maddi ve manevi varlığını koruma hakkı, birbirleriyle sıkı bağlantıları olan, devredilmez, vazgeçilmez temel haklardandır. Bu haklara karşı olan her türlü engelin ortadan kaldırılması da devlete ödev olarak verilmiştir.Güçsüzleri güçlüler karşısında koruyacak olan devlet, gerçek eşitliği sağlayacak, toplumsal dengeyi koruyacak, böylece gerçek hukuk devleti niteliğine ulaşacaktır." gerekçesine yer vermek suretiyle yaşam hakkı dolayısıyla sağlık hakkının önemini vurgulamıştır.

Mahkeme 2.5.1991 günlü, E:1990/28, K:1991/11 sayılı kararında ise "...kişilerin kutsal olan can ve sağlığının korunması en önemli bir ödev olarak Anayasa koyucu tarafından devlete verilmiş olup..." demek suretiyle sağlık hakkının devletin yerine getirmesi gereken en önemli yükümlülüklerden biri olduğunu belirtmiştir.

Tüm bu neden ve gerekçelerle "yurttaşlık bağıyla" bu devlete bağlı olan herkesin, sağlık hakkına sahip olduğu açıktır.

Öte yandan Anayasa Mahkemesi 22.11.2007 günlü, E:2004/114, K:2007/85 sayılı kararında da, sağlık hizmetlerinin nitelikleri gereği diğer kamu hizmetlerinden farklı olduğunu, sağlık hizmetlerinin temel hedefi olan insan sağlığı sorununun ertelenemez ve ikame edilemez nitelikte bulunduğunu belirterek konunun önemine ayrıca dikkat çekmiştir.

Olayda, Sosyal Güvenlik Kurumu kapsamındaki kişilerin belli reçeteleri için eczaneler tarafından sıra ile karşılanması öngörülmekte, bu uygulama kimi kan hastaları ile diyaliz hastalarının ilaca erişimini zorlaştırmaktadır. Özellikle haftada üç - dört kez diyaliz tedavisi gören hastaların uygulamadan olumsuz etkilendiği, çünkü ilgili hekim tarafından yazılan ilaçların temini için öncelikle sıranın hangi eczanede olduğunun Eczacı Odasından sorulduğu, Odanın yönlendirmesi ile gidilen eczaneden ilacın alınması, sonrasında tekrar Eczacı Odasına onaylatıldığı anlaşılmakta, bunun ise hastanın tedavisinde gecikmelere neden olduğu anlaşılmaktadır.

Bilindiği gibi idari faaliyetlerin temel ve ortak amacı kamu yararını gerçekleştirmektir. İdarelerin bu amacı sağlamak için yapacağı işlem ve eylemlerin türünü, zamanını ve yöntemini belirlemekte sahip bulunduğu takdir yetkisinin sınırsız olmadığı ve kamu yararı yönünden yargı denetimine tabi bulunduğu idare hukukunun bilinen ilkelerindedir.

T.C.
ANKARA
9. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2014/1622

KARAR NO : 2015/1811

Bazı özellikli ilaçların eczaneler tarafından belirli bir sıra dahilinde sağlanması sisteminin hastaların ilaca erişimini zorlaştıracak şekilde olmaması gerekmektedir.

Dava konusu protokolde sayılan ilaçların eczaneler tarafından sıra ile karşılanması esas; reçetelerin belirli bir düzen içinde eczaneler adına depodan temin edilmesi, reçete simsarlığının ortadan kaldırılması, şaibe ve söylentilerin yok edilmesi ve haksız rekabetin ortadan kaldırılmasına dayanmakta ise de, bu gerekçelerle yapılacak bir düzenlemenin hasta haklarını ortadan kaldıramayacağı ve bu hakkın özünü zedeleyemeyeceği kuşkusuzdur.

Bu bağlamda, dava konusu protokolle Sosyal Güvenlik Kurumu kapsamındaki kişilerin belli reçeteleri için eczaneler tarafından sıra ile karşılanması uygulamasının, kimi hastalar yönünden tedavilerinde kullanılan ilaçlara ulaşımını ve dolayısıyla tedavilerinin zamanında yapılmasını engellediği sonucuna varıldığından, protokolde belirtilen ilaçların sisteme dahil eczaneler tarafından sıra ile karşılanması uygulamasının Anayasa'nın 2. maddesinde belirtilen sosyal hukuk devleti ilkesine, 5. maddesinde Devletin temel amaç ve görevleri arasında belirtilen kişilerin ve toplumun refah, huzur ve mutluluğunu sağlamak, insanın maddi ve manevi varlığını geliştirmek, 17. maddesinde öngörülen "yaşama hakkı" ile 56. ve 60. maddeleri hükümleri ile yukarıda değinilen uluslararası düzenlemelere ve diğer mevzuata açıkça aykırı bulunduğu sonucuna varıldığından "Sosyal Güvenlik Kurumu Kapsamındaki Kişilerin Türk Eczacılar Birliği Üyesi Eczanelerden İlaç Teminine İlişkin Protokol"ün bir kısım ilaçlara ilişkin reçetelerin tek elden dağıtımı ve belirlenen sıra-limit paylaşımına tabi tutulmasına ilişkin 3.7 maddesinde yer alan hükmün hakim durumu kötüye kullanarak rekabeti bozduğu iddiasıyla davacı tarafından davalı idareye yapılan başvurunun, yukarıda değinilen hususların araştırılması suretiyle karar verilmesi gerekirken, şikayetin reddi ve soruşturma açılmaması yönünde tesis edilen dava konusu işlemde hukuka uyarlık bulunmadığı sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu işlemin **iptaline**, aşağıda dökümü yapılan yargılama giderinin davacı üzerinde bırakılmasına, 750,00-TL vekalet ücretinin davacıdan alınarak davalı idareye verilmesine, artan posta avansının kararın kesinleşmesinden sonra davacıya iadesine, kararın tebliğini izleyen 30 gün içinde Danıştay'da temyiz yolu açık olmak üzere 19/11/2015 tarihinde karar verildi.

Başkan	Üye	Üye
RECEP KILIÇ	MEHMET YAVUZ YAŞAR	BÜŞRA AKIN
37929	101787	152953

YARGILAMA GİDERLERİ :	
Başvurma Harcı :	25,20 TL
Karar Harcı :	25,20 TL
Y.D. Harcı :	41,50 TL
Vekalet Harcı :	3,80 TL
Posta Gideri :	86,00 TL
TOPLAM :	181,70 TL

